

Het gedrag van een leerkracht tegenover zijn groep heeft zich gekenmerkt door grof taalgebruik en minachting. Hij heeft zelfs de zoon van klaagster een keer geschopt. De school heeft te weinig tegen het optreden van de leerkracht ondernomen.

06/07 Z-49, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 14 december 2007

De klacht is afkomstig van mevrouw A, klaagster, moeder van de minderjarige, leerlinge van de Basisschool X. Zij is gericht tegen de heren K en L, respectievelijk als leerkracht en directeur van School X verbonden.

Inhoud van de klacht:

Klaagster heeft het volgende aan haar klacht ten grondslag gelegd.

B, ten tijde van het indienen van de klacht 10 jaar oud, had in het schooljaar 2006/2007 de heer K als groepsleerkracht. Deze hanteerde gedurende dat schooljaar een grof taalgebruik tegen zijn leerlingen. Opmerkingen als “denk je met je achterwerk”, en “simpele Hannes” waren daarbij niet van de lucht. Als kinderen als B om uitleg vroegen, was de reactie: “Vraag dat maar in je eigen groepje, maar niet aan mij.”

Het optreden van de heer K was dermate denigrerend en kleinerend dat B een aantal keren huilend en overstuur thuis is gekomen.

B is tengevolge van de houding van de heer K zelfs depressief, negatief en suïcidaal geworden. Op 14 mei 2007 werd een dieptepunt bereikt. De heer K gaf zonder enige aanleiding B een schop.

Toen klaagster daarvan hoorde, heeft zij direct de directeur, de heer L, benaderd met het verzoek gepaste maatregelen te treffen tegen de heer K. De heer L reageerde daarop door zware stappen in het vooruitzicht te stellen. De mogelijkheid van een schorsing werd zelfs genoemd.

Op 15 mei 2007, de dag na het incident, vroeg de heer K aan de kinderen die getuige waren geweest van het schoppen met stemverheffing en op intimiderende toon: “En wie heeft gezien dat ik schopte?”

Toen daarop een kind reageerde, werd dat zeer intimiderend toegesproken. De strekking daarvan was dat het geen schop zou zijn geweest maar een duwtje.

Klaagster heeft vanaf die dag getracht de heer L te bereiken. Deze was ofwel niet beschikbaar ofwel niet aanwezig. Klaagster heeft toen de interne klachtencommissie van de school benaderd. Op 24 mei 2007 heeft klaagster een gesprek met twee leden van die commissie gevoerd.

Deze commissie was het met klaagster erover eens dat de heer K zijn excuses diende aan te bieden en dat dergelijk gedrag nooit meer voor zou mogen komen.

De heer K heeft zijn verontschuldiging aangeboden. Op 4 juni 2007 verviel hij echter weer in zijn oude gedrag. Wederom werden kinderen door hem uitgescholden.

B was toen dermate uit het lood geslagen dat klaagster een EEG-trainingsvoormeting op haar heeft doen uitvoeren. Daaruit is gebleken dat B mentaal helemaal leeg is en zich voor alles afsluit.

Op 11 juni 2007 is er weer contact geweest tussen klaagster en de interne klachtencommissie. Daar kwam uit dat werd toegezegd dat de schooldirecteur klaagster terug zou bellen.

Toen dat niet gebeurde, heeft klaagster het initiatief genomen tot een gesprek. Dat is op 12 juni 2007 gevoerd.

Klaagster heeft in het bewuste gesprek voorgesteld dat de heer K niet meer voor de groep van B zou komen te staan. Een andere suggestie was B de rest van het schooljaar in een andere groep te plaatsten.

Het gesprek leidde niet tot overeenstemming. Op de voorstellen van klaagster werd niet ingegaan.

Klaagster verwijt de heer L dat er geen passende maatregelen tegen de heer K getroffen zijn. Een mogelijkheid die klaagster na het gesprek van 12 juni heeft geopperd, is het in de klas plaatsten van een omgangskundige naast de heer K.

Op die suggestie is evenmin ingegaan.

Beoordeling door de Commissie:

De heer K heeft aangegeven dat hij de bewoordingen zoals die door klaagster zijn geciteerd inderdaad heeft gebruikt, maar dat deze uitlatingen wel in de juiste context geplaatst dienen te worden. De bedoeling van dergelijke uitdrukkingen, die gepresenteerd worden als goedmoedige spot, is dat leerlingen beter gaan opletten. Het is zeker niet zijn bedoeling geweest om leerlingen te kwetsen.

Naar het oordeel van de Commissie was het beter geweest dat de heer K zich anders had uitgedrukt en wel zodanig dat daaraan geen voor hem negatieve duiding gegeven had kunnen worden. Zij acht echter de lezing die de heer K aan de gewraakte uitlatingen geeft, in voldoende mate aannemelijk.

De Commissie komt dan ook niet tot de bevinding dat de heer K bewust de gewoonte had en heeft om met de leerlingen te communiceren op een wijze die de grenzen van het toelaatbare overschrijdt.

Dat er verder een verband zou bestaan tussen het optreden van de heer K en de geestelijke spanningen waaraan B volgens klaagster bloot staat, is de Commissie niet gebleken.

Waar de klacht inhoudt dat de heer K zich opzettelijk grof en kwetsend tegen leerlingen heeft uitgelaten, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het tweede onderdeel van de klacht wordt de heer K verweten dat hij B zou hebben geschopt. Dat hij haar daarbij pijn heeft gedaan is niet gesteld. Wel was volgens klaagster de heer K toen boos op B.

De heer K heeft zijn lezing van de gebeurtenis gegeven. Hij heeft verklaard dat hij tijdens een gymles B, die in de kleedkamer stond te dromen, wilde aansporen. Omdat de heer K toen zijn handen vol had, heeft hij toen een beweging met zijn voet gemaakt naar B en haar daarbij ook geraakt.

Uitdrukkelijk ontkent de heer K dat hij de bedoeling zou hebben gehad om B pijn te doen.

De externe vertrouwenspersoon, aan wie het incident was voorgelegd, heeft geconstateerd dat er wel iets gebeurd was, maar dat de ernst van het gebeuren niet groot was.

Dat de door de heer K erkende beweging met de voet in de richting van B als gewelddadig gekwalificeerd dient te worden, is de Commissie niet gebleken.

Voor zover de klacht dan ook behelst dat de heer K door te schoppen met geweld tegen B is opgetreden, verklaart de Commissie die ongegrond.

Rest het onderdeel waarin de school en met name de heer L wordt verweten tekortgeschoten te zijn in het treffen van passende maatregelen tegen de heer K.

De heer L heeft verklaard dat hij na de melding door klaagster de toedracht van het geven van de schop heeft willen onderzoeken. Doordat klaagster hem geen namen wilde geven van kinderen die volgens haar het schoppen hadden gezien, was het hem niet mogelijk volledige duidelijkheid te krijgen met betrekking tot de juistheid van de door klaagster gestelde toedracht.

De heer L heeft ontkend dat hij op 14 mei 2007 klaagster in het vooruitzicht heeft gesteld dat er zware maatregelen, waaronder mogelijk zelfs een schorsing, tegen de heer K getroffen zouden worden.

Op 24 mei 2007 is er een gesprek geweest met daarbij aanwezig klaagster, de heer K en de heer L. De bedoeling van dat gesprek was dat B weer met plezier naar school zou gaan. Het gesprek van 24 mei heeft erin geresulteerd dat de heer K aan B zijn verontschuldiging heeft aangeboden voor wat zij op 14 mei 2007 tijdens de gymles van zijn kant heeft ervaren.

Op 11 juni 2007 hebben de beide vertrouwenspersonen van de school een gesprek gevoerd met de heer K met daarbij aanwezig de heer L. Dat heeft ertoe geleid dat er afspraken zijn gemaakt om het taalgebruik van de heer K sneller bespreekbaar te maken voor leerlingen en hun ouders. Ook heeft het gesprek tot resultaat gehad dat de heer K op de algemene ouderavond en tijdens de tienminutengesprekken zijn verbale omgang met de leerlingen uitdrukkelijk aan de orde zal stellen.

De Commissie is van oordeel dat de school in het algemeen en de heer L in het bijzonder het mogelijke hebben gedaan om een oplossing te vinden voor wat zij naar aanleiding van de klacht aan problemen in kaart kon brengen.

Verdergaande maatregelen kon klaagster van de school in redelijkheid niet verwachten.

Waar de klacht de school en met name de heer L een tekortschieten verwijt, verklaart de Commissie die ongegrond.

Aanbevelingen:

Aangezien de heer K naar aanleiding van de ingediende klacht zijn taalgebruik tot onderwerp van de gesprekken met de ouders heeft gemaakt, ziet de Commissie af van het doen van een aanbeveling.